

„To snad je nějaký psí Otesánek,“ bědoval tatínek. „Já mám strach, že jednou sní sedláka s trakařem, důru s jetelem a tak dále.“ A udělal Fíkovi boudu novou, ještě větší – asi tak na dva psy. Za tři dny se do ní Fík zase nevešel...

„Nedá se nic dělat, musíme ho prodat,“ rozhodl tatínek. A hned napsal cedulku: Prodá se hodný, ale hrozně hladový pes. „Běž to hned vyvěsit na náves k rybníku,“ nařídil, a Ája poslušně šla, ačkoli pro slzy sotva viděla na cestu.